

Mi lett volna, ha…

2009 június 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot egy kicsit másképpen.

Csór neve hallatán, az alliteráció okán is, rögtön a csóri Csuka csárda neve és képe jelenik meg el?ttem, mivel sokat jártam arra. De ?rzök egy másik képet is, a Képes Krónika iniciáléjának felnagyított fényképét. A történet, amelyr?l a krónikaíró segítségével szólok, Szent László király halálával (1095) kezd?dik. Ekkor öccsének, Gézának els?szülött fiát, Kálmánt és nem Álmost koronázták királlyá, ahogy ezt László szerette volna. Kálmán átengedte a hercegséget Álmosnak. Ebb?l (is), ahogy a Képes Krónika írja, „sok rossz történt”: örökös volt az árulkodás, a megvádolás, a hamis hitegetés. Kettejük viszonya konfliktusokkal volt teli, amelyet a bizalmatlanság légköre mérgezett. A vége: Álmos megvakíttatása. Ezt s az el?zményeket így beszéli el a Képes Krónika szerz?je:
Az Úr 1106. évében visszatért Álmos herceg Passauból, a király békességgel fogadta. Ezután Álmos Lengyelországba futott, majd ismét visszatért Magyarországba, elfoglalta Újvárt. Ennek hallatára a király ostrom alá vette a várat; mid?n másnapra ostromot tervezett, íme a herceg hirtelen lóra pattant, kiment a vár kapuján, egyedül nyargalt a király táborába, az uralkodó lába elé borult, és mindenek füle hallatára b?nösnek vallotta magát. A királyt ez váratlanul érte. Megbocsátott a hercegnek, s?t a herceg közbenjárására még a várban lev? magyarokra sem neheztelt. Ezután a herceg Jeruzsálembe ment, és mid?n szerencsésen visszatért, a vadászatban lelte örömét, a király pedig megadott neki mindent, ami a vadászathoz kell.
A herceg ezután Dömösön monostort épített, s meghívta a királyt, jöjjön el a fölszentelésére, ám a palotabeliek megvádolták a herceget: kelepcét készít, hogy megölje a királyt a monostor épületében – meg is tette volna bízvást, ha a király barátai nem ?rködnek. A király haragra gyúlt és el akarta fogni, de a f?tisztelend? püspökök és más derék f?emberek tudták, hogy ez hamisság, és csak a herceg ellenségei találták ki, közbenjártak hát érte a királynál, és összebékítették. A király elbocsátotta békével a herceget, hogy vadásszék a Bakonyban. Tisztességadás ürügyével két jobbágyát is vele küldte, hogy jelentsék a királynak, ha a herceg ellene mesterkedik. Elérkezett a herceg Csórba, elbocsátotta sólymát, és az varjat fogott. Egyszer? lélekkel mondotta ekkor a herceg a jobbágyoknak: „Mi volna, ha a varjú megesküdnék a sólyomnak, hogy nem károg többé, ha elbocsátja?” De azok így feleltek: „Hiába esküdne a varjú, a sólyom nem bocsátaná el, de a varjú sem esküdhetne meg, mert oktalan állat.” A herceg szavait még azon az éjszakán megjelentették a királynak. A herceg ismét Passauba futott, hogy a német király segítségét kérje…
Az Úr 1113. évében a császár hatalmas sereget mozgósított, és Magyarország határára jött, hogy tárgyaljon a királylyal, és békét szerezzen köztük; ez meg is történt. A király sok ajándékot küldött a császárnak, és így tisztességgel hazamenesztette. A békekötést követ?en azonban a király elfogta Álmos herceget meg kisded fiát, Bélát, és megvakíttatta ?ket…
Mi lett volna, ha a varjú megesküdött volna a sólyomnak, ha ezután a sólyom elbocsátotta volna a varjút, ha Álmos herceget és fiát, a kés?bbi II. Bélát nem vakíttatja meg Kálmán? Tudom, hiábavaló kérdés ez, de mégis, ha választ kellene adni, annyit mondhatunk: más lett volna a középkori magyar történelem.

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló